

Παρακλητικός Κανών στον όσιο Γεώργιο Καρσλίδη

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τόν ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησιν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιον σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τό πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσον μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμα μου μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπον σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶτό ἐλεός σου, ὅτι ἐπί σοί ἤλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμα σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σου εἶμι.

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι

Κυρίου.

Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καί ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β΄. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν με, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ΄. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς κατανύξεως εὐχῆς ἀσιγήτου, σκληραγωγίας τῆς σαρκός, ἀπαθείας, ἀπλότητος καί νήψεως φανόν νεαυγή μέλψωμεν Γεώργιον. Ἀναλήψεως μάνδρας ἀσκητήν καί κτίτορα ἐνθεώτατιν ὕμνοις καί τάς αὐτοῦ πρὸς Κύριον λιτᾶς οἱ ἐν ἀναγκαῖς ταχύ αἰτησώμεθα.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Θείας χάριτος ρεῖθρον, θεοφόρον Γεώργιον, καί κροῦνον θαυμάτων παντοίων εὐφημήσωμεν κράζοντες • δομῆτορ Ἀναλήψεως μονῆς καί Δράμας ἀντιληπτορ καί φρουρέ, μέ ἐλλίπης ἱκετεύων τόν μεγαλύναντα σέ πάτερ ὅσιε. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ ἀγιάσαντι, δόξα τῷ νεαυγῶν σέ ἀσκητῶν πυξίον δείξαντι.

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν πότε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἷ ἀνάξειοι· εἰ μὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καί ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καί

νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καί ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καί τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καί ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου ἀπό τῶν ἀμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπό τοῦ προσώπου Σου καί τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοὺς Σου καί ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τήν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τήν Σιών καί οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καί ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μύσχους.

Καί ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς*

«Γεώργιε ὄσιε, εὐλόγει ἡμᾶς οὐρανόθεν.Χ.»

Ὦδὴ ἁ´. Ἦχος πλ. δ´. Ὑγρᾶν διοδεύσας.

Γεώργιε, ἄστρον νεολαμπές Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Ἀναλήψεως τῆς μονῆς δομῆτορ ἐν Δράμα, οὐρανόθεν τους εὐλαβῶς σέ τιμώντας ἐπόπτευε.

Εὐλόγει, Γεώργιε θαυμαστέ, τοῦ σέ ἀνυμνοῦντας ὡς ὀσίων νεοφανῶν φωστήρα τόν λάμπαντα ἐν κόσμῳ σκληραγωγίας ἀκτίσι καί νήψεως.

Ὠράϊσον πλήθει τῶν ἀρετῶν ἡμῶν τάς καρδίας τῶν σπευδόντων ταῖς σαῖς λιταῖς ἐν πτώσει βίου ψυχοκτόνοις καί συμφοραῖς καί ἀναγκαῖς, Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Ρανίδας δακρῦν μου τῶν πολλῶν ἀποσμηξον τάχος μανδηλίῳ σῶν προσευχῶν πρὸς Κύριον, τόν μονογενῆ σου Υἱόν καί Λόγον Θεοῦ, Μητροπάρθενε.

Ὦδὴ γ´. Οὐράνιας ἀψίδος

Γεωργήσας πλουσίως τῆς ἀρετῆς ἄσταχυν συντονία, πάτερ ἀγώνων, σκληραγωγία σου καί ἀενάω εὐχή εὗρες, Γεώργιε, χάριν τόν καρπὸν σῆς

χάριτος πέμπειν σοῖς προσφυγξιν.

Ἰαμάτων χειμάρρους ἢ σὴ σορός, ὅσιε, ὦφθη τῶν τιμίων λειψάνων, ἦν ἀπεκάλυψαν ἄρτι λαγῶνες τῆς γῆς, ἐγκρατευτά θεοφόρε, ἀσκητά Γεώργιε, Πόντου ἐκβλάστημα.

Εἰρηνεύεις τόν βίον, σὴ δασιλεῖ χάριτι, τῶν πολεμουμένων, τρισμάκαρ, ὁ τόν εἰρήναρχον ὁμολογήσας Χριστόν καί δί' Αὐτόν ὑπομείνας φυλακὴν καί βάσανο, πάτερ Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν ὑπερτέρα, σῶν οἰκετῶν φρόνημα, Κεχαριτωμένη, Κυρίου Μητερ, οὐράνωσον, τῶν ἀνυμνούντων λαμπρῶς τάς ἀρετᾶς Γεωργίου, Δράμας τοῦ κοσμήτορος καί ἀντιλήπτορος.

Ἄγιασον πιστῶν χορείας τιμώντων σέ κατά χρέος, εὐγεώργητον ὡς ἀγρόν, Γεώργιε, νήψεως εὐχῆς ἀσιγήτου καί ἀπαθείας.

Ἐπιβλεψον ἐν εὐμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν του σώματος κάκωσιν καί ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή

Πατέρων σεπτῶν τῆς πίστεως θησαύρισμα, ψυχῶν ἀπλανές οἰακοστρόφε, σκῆνωμα εὐπρεπές τῆς χάριτος καί νεόδημιτε πύργε συνέσεως, Χριστόν τόν φιλόανθρωπον, Γεώργιε.

Ὡδὴ δ´. Εἰσακήκοα, Κύριε

Σωφροσύνης κειμήλιον καί λαμπρόν παλάτιον ὁσιότητος, σωφρονεῖν ἡμᾶς ἀξίωσον ἐπικαλουμένους σέ, Γεώργιε.

Ἰσχυρούς τόν ἀλάστορα πολεμῆσαι πάντας ἡμᾶς ἀναδείξον, ὁ αὐτοῦ τά πανουργεύματα λύσας σαῖς ἀσκήσεσι, Γεώργιε.

Εὐσυμπάθητον Κύριον δυσωπεῖν μή παύση αἰεί, Γεώργιε, ὑπέρ πάντων τῶν ὑμνούντων σέ ὡς ὁσίων νέων σεμνολόγημα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τοῦ ὕψους τῆς δόξης σου πάντας περοφρούρει τούς ἀνημνούντας σέ καί περισκεπε καί φύλαττε πρόσφυγας τούς σοῦς, Θεογεννήτρια.

Ὡδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς

Ἕγμοις σέ φαιδροῖς καταστέφοντες λειψάνων σου προσκυνοῦμεν χαριτόβρυτον σορόν ἐν μονή τῆς Ἀναλήψεως, Γεώργιε.

Λύπης τήν ἀχλύν καί σκοτόμαιναν τῶν θλίψεων δασκέδασον αὐγαῖς σῶν προσευχῶν, σέλας νέων ἀσκητῶν, σεμνέ Γεώργιε.

Ὅσιε Χριστοῦ, θαυματόβρυτε Γεώργιε, καταπράϋνον παθῶν ἡμῶν ὀρμᾶς χαμαιζήλων τῶν ἐκθύμως μελωδούντων σέ.

Θεοτοκίον.

Γῆθεν πρὸς νομάς οὐρανοῦ ἡμᾶς ἀνάγαγε, τούς προστρέχοντας τή σή ἐπισκοπή καί πρεσβεία, ἀγλαή Θεογεννήτρια.

Ὡδὴ στ΄. Τήν δέησιν

Ἐπάκουσον ἱκετῶν, Γεώργιε, τῶν θερμῶν σου καί παρασχου σήν χάριν ἐνί ἐκάστῳ τῶν ἀσπαζομένων τήν τῶν λειψάνων σου θήκη τήν πάνσεπτον, ἐν Ἀναλήψεως μονή, ἦν ἐκ βάθρων ἀνήγειρας, ὅσιε.

Ἰάσεων κρήνη ὠφθης ἄφθονος ἐν ζωῇ καί μετὰ πότμον, θεοφρον, ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν καί σωμάτων τῶν Δραμινῶν ἀσθενούντων, Γεώργιε, καί τῶν σπευδόντων εὐσεβῶν πανταχόθεν τή θεία σου χάριτι.

Ἡ θήκη σου τῶν ὀστέων πέφηνε μυροθήκη πανευωδῆς θαυμάτων καί ἀγιάσματος κρήνη τοῖς πόθῳ καί κατανουξει ψυχῆς ροσπελάζουσιν αὐτή, ὀσίων καλλονῆ καί Ποντίων περίβλεπτον καύχημα.

Θεοτοκίον.

Μνημόνευε τῶν μακαριζόντων, Θεοτόκε, εἰς αἰῶνας αἰώνων καί Γεωργίου ὀσίου τήν μνήμην ἐπιτελούντων, τοῦ Δράμας ἀκέστορος καί Ἀναλήψεως μονῆς ταχينوῦ ἀρωγοῦ καί συλλήπτορος.

Ἀγίασον πιστῶν χορείας τιμώντων σέ κατά χρέος, εὐγεώργητιν ὡς ἀγρόν, Γεώργιε, νήψεως, εὐχῆς ἀσιγήτου καί ἀπαθείας.

Ἄχραντε ἢ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον ὡς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Αἴτησις καί τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. τοῖς τῶν αἱμάτων σου

Ἀργυρουπόλεως ἔνθεον βλάστημα καί Γεωργίας σεπτόν ἐνδιαίτημα, ὁ ἐν τῇ

Δράμα άσκήσας ώς άσαρκος καί αγιάσας μονήν Άναλήψεως, ήμῶν ίσθι φύλαξ, Γεώργιε.

Καί εϋθύς τό Προκείμενον.

Τίμιος έναντίον Κυρίου ό θάνατος τοϋ όσίου αϋτοϋ. (δίς)

Στίχος: Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς Άγίοις Αϋτοϋ.

Τό Εϋαγγέλιον Ματθαίου (Κεφ. ία΄ 27-30).

Είπεν ό Κύριος τοίς έαυτοϋ Μαθηταίς, πάντα μοί παρεδόθη υπό τοϋ Πατρός μου, καί οϋδείς έπιγινώσκει τόν Υίόν, είμή ό Πατήρ, οϋδέ τόν Πατέρα τίς έπιγινώσκει είμή ό Υίός, καί ώ έάν βούληται ό Υίός άποκαλύψαι. Δεϋτε πρός μέ πάντες οί κοπιώντες καί πεφορτισμένοι καγῶ αναπαύσω ύμάς. Άρατε τόν ζυγόν μου έφ' ύμάς. Άρατε τόν ζυγόν μου έφ' ύμάς καί μάθετε άπ' έμοϋ, ότι πράος είμί καί ταπεινός τή καρδιά καί εϋρήσετε ανάπαυσιν ταίς ψυχαίς ύμῶν. Ό γάρ ζυγός μου χρηστός καί τό φορτίον μου έλαφρόν έστι.

Δόξα.

Ταίς τού Σου Όσίου πρεσβείαις, Έλεήμον, έξάλειψον τά πλήθη, τῶν έμῶν έγκλημάτων.

Καί νϋν.

Ταίς τής Θεοτόκου πρεσβείαις, Έλεήμον, έξάλειψον τά πλήθη, τῶν έμῶν έγκλημάτων.

Στίχος: Έλεήμον, έλέησον μέ ό Θεός ....

Ίδιόμελον.

Ήχος πλ. β΄. Όλην άποθέμενοι

Όλβε πολυτίμητε τοϋ πανσθενοϋς Παρακλήτου, άσκητά Γεώργιε, Δράμας φύλαξ άγρυπνε, ό έν έτεσι λόγοις καί πράξεσι λάμπας τοίς έσχάτοις ώς άειλαμπέστατος καί άμαρύγμασι τῶν άσκητικῶν παλαισμάτων σου φώτισας τῶν προσφύγων σου τάς ψυχᾶς, παθῶν πόρρω δίωξον ζόφωσιν, φωσφόρε δομητορ Άναλήψεως μονής, ό πάσι νέμων ίάματα τοίς άνεφημούσι σέ.

Σῶσον ό Θεός τόν λαόν σου...

Κύριε, έλέησον (12 φορές)

Άποπληροϋμεν τὰς λοιπᾶς ὠδᾶς τοϋ Κανόνος.

Ωδή ζ΄. Οί έκ τής Ίουδαίας.

Άσκητά έλεήμον, προσφορᾶς έκμαγεΐον πρός χρείας έχοντας, Γεώργιε, άγάπης

καί συμπαθείας κέρας, σούς ικέτας ἀξίωσον κατανοεῖν ἐνδεῶν ἀναγκας καί πενήτων.

Σωφροσύνης ταμεῖον καί συνέσεως βάθρον, σεπτέ Γεώργιε, ὑπέμεινας βασάνους, πολλᾶς ἐν Γεωργία δί' ἀγάπην τοῦ Κτίσαντις. Ὡ καί πρεσβεύεις θερμῶς ὑπέρ τῶν ικετῶν σου.

Ὁδηγός πλανωμένων σταθιρός καί ἰθύντωρ πιστῶν πρὸς θέωσιν ὀφθεῖς, ἐχειραγωγείς λαόν πρὸς σωτηρίαν, ὑπέρ οὗ νῦν τόν Κύριον ἐκδυσωπεῖς ἐκτενῶς, Γεώργιε ἀπμμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ἐπερόπτας προσύλων τούς οἰκέτας σου δεῖξον, Θεογεννήτρια, καί ζηλωτᾶς ἀρρεύστων Γεώργιος ὁ θεῖος, ἅπερ ἄρτι ἐζήλωσε, ὁ ἀσκητής ὁ σοφάας Ταξιαρχῶν τῆς Δράμα.

Ὁδὴ ἡ´. Τόν Βασιλέα.

Ροαῖς ἰδρώτων καί ἀειρρῦτων δακρύων ὁ ἐκπλύνας στολήν τῆς ψυχῆς σου, πλῆνον μου καρδίας, Γεώργιε, τόν ρύπον.

Ἀσθενειῶν μου ταχύ ἀπέλασον ἄλγος, ταχινέ ἰατρέ ἀσθενούντων, σοί καταφευγόντων, Γεώργιε, ἐν νόσοις.

Ναέ χαρίτων τοῦ Παρακλήτου, τά βάθη καρδίων ὁ γινώσκων, κοπρίας κάθαρων παθῶν μέ, Γεώργιε, βοῶ σοί.

Θεοτοκίον.

Οὐρανοδρόμον ὑποδειξόν μοί πορείαν, Θεότοκε, τῷ σέ ἀνυμνοῦντι ὡς πιστῶν ἀπάντων ἰθύντειραν πρὸς πόλον.

Ὁδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Θαυμάτων μυροθήκη πέλει σῶν λειψάνων ἡ χαριτόβρυτος θήκη, Γεώργιε, ἦν εὐλαβῶς προσκυνοῦντες σέ μακαρίζομεν.

Εὐχαίς σου ἀσιγήτοις σκέπε σούς ικέτας, οὓς οὐρανόθεν ἀεὶ ἐπισκιάζεις, σημειοφόρε, ὁσίων φανέ, Γεώργιε.

Ναέ ἡγιασμένε ἀρετῆς, νηστείας σκληραγωγίας, εὐχῆς, καί χρηστότητος, ὑπέρ ἡμῶν ἐκδυσώπει Χριστόν, Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς ἡμῶν καρδίας πλησον, Θεοτόκε, νῦν Γεωργίου τιμώντων τά σκάμματα καί ὀλοθύμως, Παρθένε, μακαρίζόντων σέ.

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ· τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Χαίροις, ταπεινώσεως λαμπηδῶν, χαίροις, ἐναρέτου πολιτείας ὁ ἀκρεμῶν, χαίροις, τῶν ὀσίων πατέρων κοσμοῦ τῶν ἄρτι ἐκλαμψάνων, μάκαρ Γεώργιε.

Κτίτορ Ἀναλήψεως τῆς μονῆς τῆς σεπτῆς ἐν Δράμα, ὁ ἀσκήσει καί προσευχή θεωθεῖς ἄρτίως, Γεώργιε, ἀξίως παντοίων ἰαμάτων χάριν ἀπέιληφας.

Χαίροις, Πόντου ἔρνος νεοθαλές, χαίροις, ἴον Δράμας μυροβόλον καί εὐανθές, χαίροις, μυροθήκη, Γεώργιε, θαυμάτων, Χριστόν τῶν ἀγαπώντων θεῖον κιννάμωμον.

Σκέπε τάς χορείας μοναζουσῶν τῆς σεπτῆς μονῆς σου, Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ, ἀσκουμένων κλέος, Γεώργιε, τῶν νέων καί ρύου σούς ἰκέτας πόνων καί θλίψεων.

Θήκην προσκυνοῦντες τήν ἱεράν σῶν σεπτῶν λειψάνων, τήν ὑπάρχουσαν θαυμαστῶς ἰαμάτων κρήνην σέ ἀνυμνολογοῦμεν, Γεώργιε, ὀσίων νέων καλλώπισμα.

Πάντας καταξίωσον τῆς σὺν σοῖ χαρμονῆς ἐν πόλῳ καί ἀφθίτου ἐν οὐρανοῖς εὐφροσύνης, πάτερ Γεώργιε, πατέρων τῶν νεαυγῶν ἀκρότης καί γέρας παντιμον.

Χαίροις ἱερέων ἢ καλλονῆ καί τῶν μοναζόντων τύπος θεῖος ἐν ἀρετῇ, χαίροις ὁ τῆς Σίψας θερμότατος προστάτης, Γεώργιε παμμάκαρ, Ὀσίων σύσκηνε.

Ἐκ τοῦ ὄρους, Σῶτερ, τῶν ἐλαιῶν, σαρκί ἀνελήφθης, καθορόντων τῶν Μαθητῶν. Ὅθεν σου τήν θείαν, Ἀνάληψιν ὑμνοῦμεν, δί' ἧς ἡμᾶς πρὸς δόξαν, ὕψωσας ἄρρηκτον.

Σήμερον ἢ παναγνός Μαριάμ, τῷ ναῷ προσάγει, ὥσπερ βρέφος τόν Ποιητή. Ὅν

έν ταῖς ἀγκάλαις, ὁ Πρέσβυς δεδεγμένος, Θεόν αὐτόν κηρύττει κἀν σάρκα εἴληψε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἀγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί ἀεί, καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καί ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοί προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοί γάρ πεποιθήαμεν. Μή ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σύ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες

εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σύ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα τά Ἀπολυτίκια

Ἦχος πλ. α΄. Τόν συνάναρχον Λόγον

Ἀναλήψεως μάνδρας σεπτόν δομήτορα, χαροποιοῦ πένθους μύστην, καρδιακῆς προσευχῆς, ταπεινώσεως καί νήψεως τό ἔσοπτρον, ὕμνοις, Γεώργιον, πιστοί, ὡσπερ ὁμολογητῶν τιμήσωμεν νέον εὐχος βοῶντες φρούρει θεόθεν, σημειοφόρε, τούς ἰκέτας σου.

Ἐτερον.

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε...

Ἐκ Πόντου ἀνέτειλας, ὡσπερ ἀστήρ φαινός, τήν Δράμαν ἐφώτισας, ταῖς διδαχαῖς σου σοφέ, τή ἰσαγγέλω πολιτεία σου. Ὅθεν τοῖς προσιούσι, τή ἀγία Μονή σου, νέμεις εἰρήνην, καί παντοίας ἰάσεις' ὡς ἔχων παρρησίαν πρός Χριστόν, Γεώργιε, πατήρ ἡμῶν Ὅσιε.

Ἐκτενής και ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν το εξής:

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Φύλαξ Ἀναλήψεως μονῆς ἄγρυπνε καί Δράμας ἀκέστορ, νεοφανές ἀσκητά, χάριτος, Γεώργιε, λαμπτήρ φανότατε καί ἰάσεων χεῖμαρρε, τούς σοί προσιόντας ρύσαι βλάβης ὄφews, κινδύνων, θλίψεων, πόνων καί στενώσεων ὄμβρω τῶν δεήσεων σου πρός Κτίστην καί Θεόν ἡμῶν τόν εὐσυμπάθητον.

Δέσποινα προσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Τήν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ ὑπό τήν σκέπην σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν,

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Δίστιχον.

Ἱεράρχην Δράμας, Γεώργιε, Παῦλον,
σκέπε καί φύλαττε, βοᾷ Χαραλάμπη